

Коллективи трудящих Москви прийняли соціалістичні зобов'язання по успішному виконанню планів дев'ятої п'ятирічки і 1972 року.

Основний наголос в них зроблено на досягненні високих техніко-економічних і якісних показників, на всьлякому підвищенні ефективності виробництва, повнішому використанні всіх внутрішніх резервів, зв'язаних з прискоренням темпів науково-технічного прогресу, впровадженням прогресивної техніки і технології, наукової організації праці.

(ТАРС).

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

П'ятирічка дев'ята. Рік другий

ІХ БУЛО і залишилося шестеро. Валія Попова, Люда Колісник, Олександр Завіна, Микола Маржанцев, Борис Облаков, Володимир Попович. Бригада автоматників шурпно-пружинної дільниці заводу «Червона зірка». Очолує молодіжний колектив Олександр Завіна.

Ще вчора вони святково кружляли доокругляючи вітали один одного з трудовими перемогами, згадували дні радощів і тривоги, а зустрівшись у місті із своїми знайомими, ніяковіли. Їм знайоми здоровили з Новим роком. Воно то ніби й правильно, та для бригади Сашка оте вітання треба було б сформулювати

Олександр Іванович спокійний за Бориса. Як прямо говорити, то навіть гордиться молодим робітником. Адже Облаков добре знає своїх металевих «собратьєв», відчуває, вловлює їх «настрій» у ритмічному диготінні. І коли потрібно — він не буде безпорадно розводити руками, сам і відремонтує, і налагодить будь-який верстат.

З такими золотими руками і Микола Маржанцев, і Володимир Попович, і дівчата.

Сьогодні Валія Попова особливо гарна. Чорняве волосся обрамлює зелена хустка, з-під халата видніє білосніжний светр. В цьому є щось символічне від ялинкового січня. А, може, зелена хустка відновляє травневим настроєм...

Перед дівчиною сотні пружин. Поки що вони — напівфабрикати. Треба ще кішки відігнути. Ото Валентина й виконує цю роботу: стук, стук — і пружина відлітає вбік з двома відігнутими лусками. Прості! Беремо молоток, пробуємо. Еге, не так то й просто! Треба не один день, щоб наловчитися в одну мить попадати молотком якраз по останньому виткові пружини, щоб вийшов бездоганний вусик, котрим кріпиться деталь в машині.

— Як ялинку відсвяткували? — запитує Валю Попову.

— Ох, і наспівалися, — сміється дівчина.

А чого ж! Робота ладиться добре, то й пісні лягають на душу. Крім того, го-лос у Валентини, як у справжньої співачки.

Перед початком зміни Олександр Завіна сказав Маржанцеву:

— Миколо, тобі сьогодні треба на шпінтах посидіти!

Як на шпінтах, то й на шпінтах. Звичайна справа. Швидко налагодив верстат, включив. І ось вже перші деталі заповнюють металеві жолоби. 7.600 штук щогодини! А обслуговує Микола п'ять верстатів. Значить тридцять вісім тисяч за шістьдесят хвилин... Нічого не скажеш — показник гарний.

Перший день робочого січня... Він був напруженим і для Володимира Поповича, і для Олександра Завіни. Напруженим і добрим. Адже в підсумку виявилось: бригада виконала денну норму на 181 процент.

Оце бригада, справжня комсомольська бригада комуністичної праці!

Н. ПАЛИВОДА,

Кіровоградський завод «Червона зірка».

ЗДРАСТУЙ... ПЕРШОТРАВЕНЬ!

дещо по-іншому. Адже Новий рік хлопці й дівчата зустріли ще в серпні минулого літа. Це по виробничих показниках. І довший вже більше як три місяці бригада трудилася в рахунок 1972-го.

То й не дивуйтеся, коли на шурпно-пружинній дільниці Володимир Попович підійде до Бориса Облакова, міцно руку потисне, привітає з Першотравнем.

Отож в бригаді весняний настрій. І день січневий, мовби в змові з комсомольцями: віє теплинно, зеленіє в парках і скверах кущиками трави.

Але здавна так ведеться, принаймні хочеться у Новому році бути більш зібраним у ділах і вчинках, прагнати гарнішати серцем і душею, намагати зробити якомога більше добра, щоб своєю неповторністю залишити слід на землі.

Пружини, шурпи, кільця, заклепки — ось ті основні деталі, котрі виробляє бригада Олександра Завіни. Деталі на перший погляд нібито й незначні, але без них не обійтися при збірці сівалок.

Включено пружинно-навивочний напівавтомат. Закрутилася вертушка, сірою змішкою заповзає дріт до верстату. Мить, друга, третя... І готова пружина падає в жолобок. Тут все гаразд, за змілу верстат нав'є не менше трьох тисяч пружин.

Борис Облаков ще на кілька секунд затримується біля напівавтомата, включає сусідній, за ним третій, четвертий... І так всі шість верстатів гудуть ритмічно.

— Ну, хай щастить у Новому! — зичить майстер Журко.

ГЛИНОЗЕМНИЙ КОМБІНАТ СТАВ ДО ЛАДУ

АЧИНСЬК, Красноярського краю. Почала видавати продукцію остання технологічна лінія Ачинського глиноземного комбінату. Перший у країні комбінат, що виробляє глинозем з нефелінових руд, став до ладу.

НАДПЛАНОВІ ЕШЕЛОНИ

МІАСС, Колектив Тургорського рудоуправління, який доставляє цінну сировину ста металургійним підприємствам країни, за перші два дні нового року видав близько 500 тонн флюсів додатково до завдання. Першу надпланову продукцію підправлено металургійним заводом Челябінська,

Златоуста, гірникам Бакальського рудоуправління.

КАБІНИ — ЗРУЧНІШІ

ХАРКІВ. Самохідні тракторні шасі Т-16 полюблялись сільським механізаторам. Вони незмінні на найрізноманітніших роботах як у полі, так і на фермі. Одно лише не задовольняло водіїв — і взимку, і восени на машині доводилось працювати під брезентовим тентом.

Тепер ця незручність усувається. На Харківському заводі тракторних самохідних шасі почато випуск машин з закритою кабіною.

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

НОВОПОЛОЦЬК, Вітебської області. Чудовий старт взяли в новому році трудівники Полоцького ордену Трудового Червоного Прапора наф-

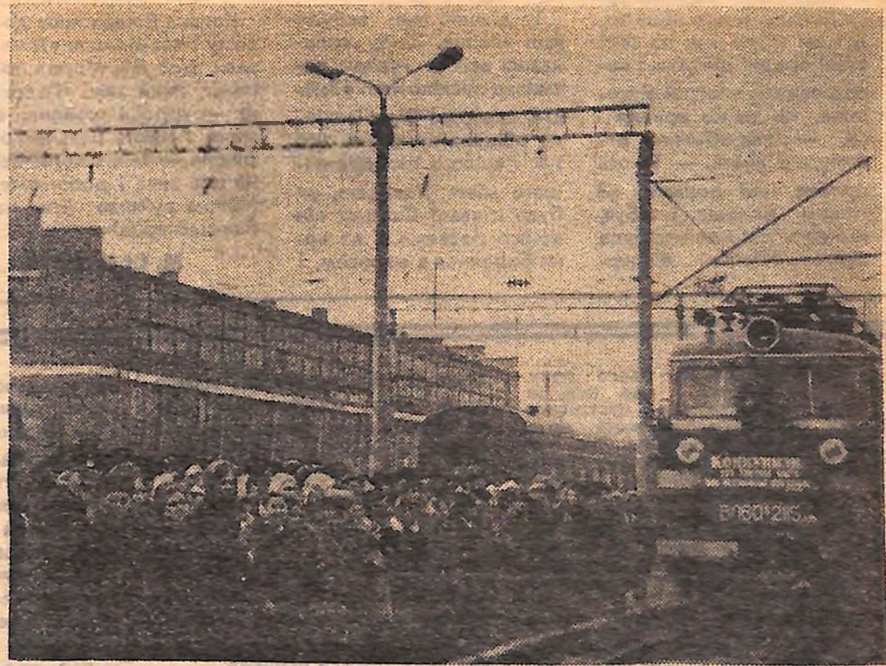
топереробного заводу. В перший день січня вони переробили нафти значно більше, ніж передбачалося завданням.

«ЕЛЕКТРОН-215»

ЛЬВІВ. В магазин міста надійшли великі партії перших повністю напівпровідникових телевізорів «Електрон-215». Їх випустило Львівське ордену Трудового Червоного Прапора виробничо-технічне об'єднання «Електрон». Застосування транзисторів замість радіоламп різко підвищило надійність роботи приймача, а споживання електроенергії скоротилося вдвоє.

«Електрон-215» має підвищену контрастність, його стабілізатор гарантує стійке зображення навіть при значних коливаннях напруги мережі. Блакитний екран розміром по діагоналі 61 сантиметр має прямокутну форму.

(РАТАУ).

ЕЛЕКТРОПОЇЗД НА СТАНЦІЇ КІРОВОГРАД

ПОВІТРЯ надто нетривке середовище, щоб довго зберігати в собі відображення змінених подій. Не відкарбується на ньому і гудок електровоза, що вперше підходив нещодавно до перону Кіровоградського залізничного вокзалу. Шкода, то стало б непоганим експонатом для музею — тріумфуюче звучання, салют закінченню великої роботи.

Звичайний пасажирський поїзд відстань від станції Хирівка до станції Помічна проходить за три години. Будівельно-монтажні поїзди № 11, № 518, № 138 та електромонтажний поїзд № 707 долали цю відстань значно довше. Така вже швидкість у тих поїздах. Але все одно план електрифікації дільниці будівельники виконали, хоча готувати дорогу, ставити опори електропередачі та натягувати контактну сітку довелося прямо «під колесами поїзда», як сказав заступник начальника Одесько-Кишинівської залізниці голова державної приймальної комісії Г. М. Воронін на мітингу, присвяченому пуску в постійну експлуатацію електрифікованої дільниці Хирівка — Помічна.

Мітинг відкрив другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко. Він подякував будівельникам за відмінну роботу, за чудовий новорічний подару-

нок залізничникам Кіровоградщини. Та й не лише залізничникам. Адже електропоїзди — це високі швидкості перевезення вантажів і підвищення пропускної здатності залізниць. А це значить, що сім'яки та мастильні інзоси, зроблені кіровоградцями, вугілля, видобуте олександрійцями, хліб, вирощений колгоспниками області, будуть швидше доставлятися споживачам. Електрифікація дільниці залізниці Хирівка — Помічна — дарунок всій трудяшій Кіровоградщини.

Керуючий генпідрядним трестом «Одестрансбуд» Е. Й. Левін розповів про працю будівельників ліній, назвав кращі колективи, які відзначилися на будівництві. Це будівельне управління № 146 Одеської області, екіпажі будівельних та монтажних поїздів, працівники Кіровоградського будівельно-монтажного управління зв'язу та інші.

На мітингу виступили також виконроб електромонтажного поїзда № 707 М. С. Соболев, бригадир формувальників ливарного цеху ковкого чавуну заводу «Червона зірка», делегат XXIV з'їзду КПРС В. І. Гетьманець, студентка Кірово-

градського державного педагогічного інституту імені Пушкіна, Ленінський студент Галина Сорочан та голова виконавчого комітету Кіровоградської міської Ради депутатів трудящих Б. Г. Токовий.

До Кіровограда перший електропоїзд привів машиніст Знаменського локомотивного депо М. Л. Ткаченко. Він передає його машиністові Помічанського локомотивного депо В. Т. Крохмалю, який поведе состав до Помічної. Екіпаж займає місце в електровозі. Другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко перерізає червону стрічку. Гримить марш. Оплески. До Помічної шлях вільний.

На мітингу були присутні секретар обкому КП України І. С. Іваненко, перший заступник голови обласного виконавчого комітету А. А. Давиденко, голова облпрофради Д. Т. Жмак, завідувачий промислово-транспортним відділом обкому КП України В. В. Спренжин та секретарі міському партії А. Д. Сухачов і З. І. Власова.

Електрифікація дільниці залізниці Хирівка — Помічна — то лише частина великої роботи по переведенню Одесько-

Кишинівської залізниці на електричну тягу. За день до прийому в експлуатацію цієї дільниці державна комісія прийняла до експлуатації електрифіковану дільницю Одеса — Колосівка протяжністю 106 кілометрів. Із електрифікацією дільниці Помічна — Колосівка електропоїзди до Одеси помчать без затримок. Цікаво, що в контактній сітці нової лінії напруга змінна. Це — останнє слово електротехніки на залізницях, економічний і перспективний метод.

Електровоз ВЛ60К2115 мчав до Помічної. І лише портрет Леніна, прикрашений ялинковими вітками, на локомотиві та два пасажирські вагони із радісно збудженими залізничниками відрізняли цей товарний состав від звичайних. Далі йшли вагони з бурим вугіллям, з агрегатами до сівалок та з сільськогосподарською сировиною — плодами праці трудящих області.

М. БІДЕНКО.

На фото: перший електропоїзд в Кіровограді. Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ТРИ ЛИСТИ ПРО ДОСВІД АТЕЇСТИЧНОЇ ПРОПАГАНДИ

1. ЗА ЄДИНИМ ПЛАНОМ

Зараз у цьому селі більшість вже й думати забула про бога. Без молитв гуркочуть в полі трактори і без жодного хресного ходу в тужальному колгоспі імені Н. К. Крупської механізатори Анатолій Ковальчук і Олексій Муржак виростили і зібрали по 99 центнерів з гектара важкоколючих «Кавказу» та «Аврорі».

Але є ще люди, котрі вряди-годи перехрестяться на ікону або пом'януть з поклоном ім'я господа чи колись розчулено повідомлять дітям, що їх доля в руках всевишнього.

Тому в Мошеному про атеїстичну пропаганду не забувають і первинна організація товариства «Знання», і рада Будинку культури, і сільська бібліотека, якою завідуює Зоя Степанівна Грицай.

Вся науково-атеїстична робота проводиться за єдиним планом. В ньому чітко визначені завдання громадських організацій, вчителів школи, пропагандистів, передбачається струнка система масових заходів — вечори, читальні конференції, вечори запитань і відповідей, бесіди, книжкові виставки. В Будинку культури та на виробничих проводяться дні уроків, реєстрації шлюбів та новонароджених.

Роботу координує секція наукового атеїзму, до якої входять вчителі біології, історії, фізики та спеціалісти сільського господарства. Очолює секцію вчителька хімії Раїса Григорівна Жалій.

Велику роботу по пропаганді атеїстичних знань, особливо серед молоді, проводить бібліотека. Зоя Степанівна разом з вчительками О. К. Трохимчук та Л. Я. Гречанюк, агрономом колгоспу Ю. Д. Трохимчук, колгоспницею Л. Г. Бойко та іншими своїми добровільними помічниками вивчає, якими книгами цікавляться юнаки та дівчата, чи читають вони, крім атеїстичної, науково-природничої, медичної літератури.

У бібліотеці є книжковий фонд, добре укомплектований цінною актуальною літературою. Додатують його журнали «Наука і релігія», «Наука та життя», «Людина і світ», «Природа» та інші. Допомогає в цій справі і колгосп імені Крупської. Тільки в цьому році на його кошти було придбано літератури на 500 карбованців.

Щоб ширше розкрити зміст книжкового фонду, систематично влаштовуються книжкові виставки «В світі науки і техніки», «Світ проти тьми», «Людина підкорює космос», «Зіркі розкривають таємниці» та інші. До кожної теми підготовлені бібліографічні показники, списки рекомендованої літератури, тексти з газетними вирізками, які допомагають читачам глибше знайомитись з темою, що їх цікавить.

У бібліотеці є тематичні полиці «Релігія і побут», «Наука, космос, людина», «Наука бачить майбутнє» та інші. Є також «Куточок атеїста», де зібрані всі необхідні

книжки, рекомендовані списки їх, зразкові тексти бесід, лекцій і доповідей, різноманітні методичні матеріали, а також картотеки газетних і журнальних статей, ілюстративні матеріали. Кілька років ведеться альбом «Робота з віруючими в нашому районі».

Головну увагу бібліотекар приділяє індивідуальній роботі з кожним читачем. Ця робота, як правило, починається з вивчення інтересів і запитів читачів. Потім рекомендуються кращі твори художньої літератури.

Колгоспник С. якось в бесіді з бібліотекарем сказав, що не вірить в існування бога, але, на його думку, все ж є якась невідома сила, що керує життям на Землі. Зоя Степанівна запросила його до бібліотеки, запропонувала декілька книг радянських письменників. Він з задоволенням прочитав «Дні і ночі» К. Симонова, «Чудоговорна» В. Тендрякова, «Грішниця» І. Євдокимова. Пізніше в його формулярі з'явилися книги «Як людина створила бога» Є. Пугача, «Серед таємниць і чудес» М. Рубакіна та інші.

Пропагуючи літературу, бібліотекар приділяла основну увагу таким темам: «Як виникло життя на Землі?», «Незвичайні явища в природі», «Новини в астрономії, хімії, археології і біології». Поступово, читаючи атеїстичну і науковопопулярну літературу, бесідуючи з бібліотекарем, С. зрозумів, що ніякої надприродної сили не існує. Врешті він став переконаним атеїстом, кращим пропагандистом атеїстичних знань.

А. БІЛЕНКО,
методист обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

Николай ГАЛИЧЕНКО

СЕДИНА

Снаряд взрив — трещит по швам корма.
И тут пошла такая кутерьма!..
Сам сатана не сразу разберет,
Что натворил на судне артиллер.
Воссю бурлит в пробонны вода,
Горят, чада, связанные провода,
И дым, как спрут, за глотки давит нас,
Вот-вот уйдет в пучину вод баркас,
Но, подоспев в тот миг могучий вал,
Нас подхватил и выбросил у скал,
И уходя, роптала мне волна:
«Царю морей покорных жизнь нужна,
А ты отверг блаженный мир воды —
Не захотел быть вечно молодым.
Бери опять свою земную твердь,
Но в двадцать лет ты должен поседеть».
С тех пор воды немало утекло.
Я сохранил души моей тепло.
Лишь голова давным-давно бела.
Пророчица волна права была.

ВАЛЬС

У вокзала оркестр ревел,
Баритон больше всех старался.
Все кружились по рыжей траве,
Под уютные звуки вальса.
Барабаник выстукивал такт,
Подзадоривал звоном тарелок.
Я, такой неуклюжий чудак,
Тоже вышел на круг несмело.
Не по росту в шинель одет,
С котелком на ремне, в обмотках.
Девятнадцать крылатых лет
И звезда на новой пилотке.
Неумелый, но полный огня.
Я старался держаться свободно,
В танце, нежно партнершу обняв.
Наступал ей на туфли модные.
А она, мне в глаза взглянув,
Улыбнется лишь виновато...
Тем, кто шел на эту войну,
Все умели прощать девчата.

ПИСЬМА

Помнится, почтовая трехтонка
Страшно изувечена снарядом.
Взрывом тент с нее сорвало тонкий,
Ворох писем с ним дымился рядом.
Фронтовые письма-треугольники
От бойцов, что жаждали ответа...
В них суровых дней теснилась хроника
На бумажках разных форм и цвета.
Сколько мыслей, сколько рап в концертах,
Сколько дум в сердечных переборах
Весточки солдатские... Наверное,
Писаны в окопах перед боем.
Не напрасно где-то голубь вылетел,
Подлетел к окну, покинув стаю...
Шли солдаты от Днепра до Вислы,
Радуги за ними вырастали!

ТРУС

Он, как игла, что затерялась в сене,
Исчез для всех: соседей и родни.
Вночи украдкой вырыл яму в сенях,
И заживо себя похоронил.
Он онемел, оглох в сырой могиле.
Он стал слепым под сенью темноты,
Он не видал, как гнили и любил,
Не знал, как пахнут порох и цветы.
Он не слышал, как в горе плачут дети,
Он в день победы песен не слышал.
Пусть он ушел от жизни и от смерти,
Но не ушел от страшного греха.
Он среди нас. Бойтесь выдать тайну.
Страшится молнии, раскатов трехтонок.
Он мучится, как демон неприкаянный,
Пропавший без вести живым среди живых.

КАРЬЕР

Восход опускался в карьер постепенно
По глыбам гранитным, по тропам росистым,
И угрюмый пар на уступчатых стенах
Алея, превращаясь в покров золотистый,
Казалось, в карьере дробили не камень —
Там солнце кололо кувалдами звонкими,
Там брали куски его прямо руками,
И просто возили на стройку трехтонами.
А молота грохот катился ущельем,
И где-то в степи отдавалось эхо,
Знать, в доме из камня в часы понослия
Наполнятся комнаты солнцем и смехом.

1 СІЧНЯ МИНУЛА 13 РІЧНИЦЯ ПЕРЕМОГИ РЕВОЛЮЦІЇ НА КУБІ

Коли над горизонтом опускається сонце, готуючись сховатись в океанських просторах, величезна тінь монумента національному герою Куби Хосе Марті прорізає центральну площу кубинської столиці — площу Революції. Вона названа так в честь революції 1959 року. На початку січня, 13 років тому, колони повстанської армії, радо зустрінуті жителями, вступили в Гавану. Боротьба патріотів, які в грудні 1956 року висадились з невеликої шхуни «Гранма» в провінції Орьенте, що пізніше виллалась в могутній революційний рух, закінчилась повним успіхом. Ненависна диктатура Батісти була повалена. До влади прийшов народ.

З перших же днів перемоги революції на Кубі почався процес соціально-економічних перетворень, що відповідають інтересам трудящих мас. Аграрна реформа раз і назавжди поклала край володарюванню іноземних та місцевих латифундистів, докорінно поліпшила життя сільських трудівників. Вона здійснювалась в умовах жорсткої боротьби з бандитами контрреволюціонерами, які силою зброї намагались перешкодити передачі землі селянам

і їх об'єднанню в кооперативи.

Сьогодні в сільському господарстві країни прокладають суттєві зрушення. Воно стає високо механізованим і різнобічним. Відомо, що головним предметом експорту Республіки Куба є цукор. Зараз планується вийти на ведуче місце на світовому ринку і по експорту цитрусо-

1967 році з допомогою Радянського Союзу. При підтримці СРСР в Ренте (провінція Орьенте) будується зараз потужна електростанція.

Загальновідомо, що Куба перетворилась нині у ведучу країну в Латинській Америці по рівню розвитку медицини. Кількість медичних закладів за роки народної влади виросла в 15

ВПЕВНЕНА ХОДА

вих. В найближчі роки більше 27 тисяч гектарів землі буде зайнято під ці культури. Щорічно в країні намічається вирощувати до двох мільйонів тонн фруктів.

Успішно вирішується на Кубі завдання індустріалізації. Повсюди будуються заводи й фабрики, греблі й водосховища. Велику увагу партія і уряд приділяють створенню енергетичної бази. Зараз на острові дають струм 19 великих електростанцій, загальна потужність яких наближається до 1 мільйона кіловат. Всі станції об'єднані в енергетичні системи «Захід» і «Схід». Одна з найбільш потужних — теплова електростанція, споруджена в Маріелі в

разів. Розширюється сітка учбових закладів по підготовці лікарів і фельдшерів. Сьогодні кожний кубинець користується безкоштовним медичним обслуговуванням. Одне з найважливіших досягнень революції на Кубі — ліквідація неписьменності. Раніше на острові 87 процентів дітей не закінчувало навіть початкової школи. Зараз в учбових закладах країни навчається більше півтора мільйона чоловік.

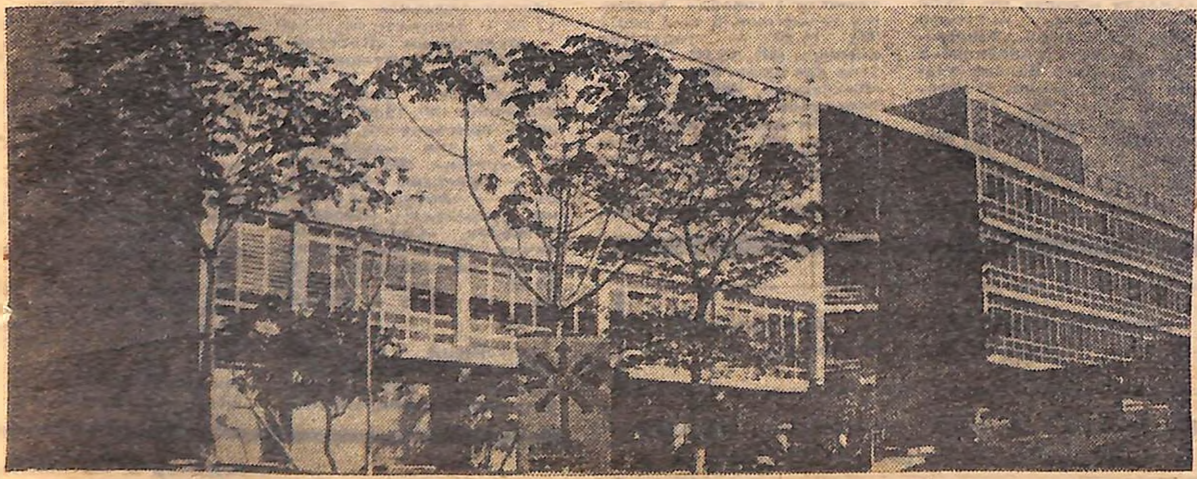
За роки соціалістичного будівництва республіка успішно протистояла економічній блокаді США, озброєним провокаціям та дипломатичним інтригам, які інспірував Вашинг-

тон. Потерпіли також лавинний провал спроби США домогтись політичної ізоляції Куби на латиноамериканському континенті. Свідчення тому — недавній офіційний візит в Чилі першого секретаря ЦК Компартії, прем'єр-міністра Революційного уряду Куби Фіделя Кастро, виявлений там йому гарячий і дружній прийом, а також зустрічі кубинського керівника з президентами Перу і Еквадора.

Успішно розвиваються всебічні стосунки Куби з Радянським Союзом та іншими соціалістичними країнами. Ці зв'язки будуються на основі рівноправності, взаємодопомоги, всебічного співробітництва. Видатні кубинські діячі не раз підкреслювали: гарантія успішного будівництва нового суспільства на Кубі — існування світової соціалістичної системи. Новим свідченням тісних братерських уз між Радянським Союзом і Кубою є недавній дружній візит на Кубу Голови Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіна і прибуття у нашу країну Президента Республіки Куба Освальдо Дортікоса Торрадо.

В. ШУХАНОВ,
(АПН).

На фото: університет в Орьенто.
Фото із журналу «Куба»

ВАЖКА АТЛЕТИКА

ТРИНАДЦЯТЬ РЕКОРДІВ ГРУДНЯ

Змагання на першість області з легкої атлетики зібрали 29 найсильніших спортсменів Кіровоградщини, які представляли три спортивних товариства — «Авангард», «Буревісник» та «Колос». Уже в перший день напруженої боротьби було внесено п'ять поправок до рекордів області. Їх встановили представники «Буревісника» та «Авангарду».

В найлегшій вазі Михайло Манько («Буревісник») поліпшив в жимі рекорд області на 0,5 кілограма. Потім він побив з таким же успіхом ще один рекорд — на цей раз вже в поштовху (105,5 кілограма).

А коли змагання почали атлети легкої ваги, всі були переконані, що тут першим буде, як завжди, майстер спорту СРСР Георгій Мошнягуца. В жимі він підіймає штангу вагою 125,5 кілограма. Це на 0,5 кг краще його минулого досягнення. В ривку Мошнягуца встановлює ще один рекорд області (115,5). В сумі триборства Мошнягуца було 377,5 кілограма. Це на 2,5 кілограма вище рекорду Кіровоградщини.

З хвилюванням чекали уболівальники тих хвилин,

коли на помост вийде майстер спорту СРСР Віктор Фролов, який виступає у середній вазі. І ось він вже зі штангою в руках. В жимі він бере 140 кілограмів. Є ще один рекорд!

Нове досягнення було і в ривку (132,5), а сума триборства Фролова дорівнювала теж рекордній цифрі — 437,5 кг.

Два рекорди області в напівважкій вазі встановив також кандидат в майстри спорту Володимир Нагалюк (жим — 140,5 кг, ривок — 130,5 кг). А В. Рогозін («Буревісник») побив два рекорди серед атлетів півсередньої ваги (жим — 117,5, поштовх — 145,5).

Таким чином, в командному заліку перемогли важ-

коатлети обласної ради ДСТ «Буревісник». Вони набрали 299 очок. На другому місці авангардівці — 192 очка, на третьому — представники «Колоса» — 21 очко. В особистому заліку у своїх вагових категоріях таблицю змагань очолили Михайло Манько (щонайлегша вага), Геннадій Трехов (напівлегка), Георгій Мошнягуца (легка), Вячеслав Рогозін (півсередня), Віктор Фролов (середня), Володимир Неживий (перша важка вагава категорія) та Володимир Костянтинов (друга важка).

Змагання, що закінчились, були, звичайно, результативними. Адже встановлено 13 нових рекордів з важкої атлетики. Але хотілось би

зауважити про мінуси в майстерності атлетів важкої ваги. Володимир Костянтинов в сумі триборства набрав лише 375 кілограмів, а Володимир Неживий — 395. Від багаторівні всі чекали значно вищих результатів. І ще турбує той факт, що так незадовільно виступили на змаганнях представники «Колоса». Раніше вони мали значно кращі результати і нині всі чекали від них разючих показників.

Г. ТОЛОК.

На знімку: команда обласної ради ДСТ «Буревісник».

Учасники спортивного референдуму читачів «Молодого комунара» в числі кращих спортсменів Кіровоградщини 1971 року назвали і ученицю СШ № 24 м. Кіровограда Тамару Нікітченко, яка торік виконала норматив майстра спорту з спортивної гімнастики.

Фото Л. РЕЗНИЧЕНКО.

РУДАКОВ—НАЙКРАЩИЙ ФУТБОЛІСТ РОКУ

Євген Рудаків — воротар київського «Динамо» і збірної країни визнаний найкращим футболістом СРСР 1971 року. Друге місце в традиційній анкеті тижневика «Футбол-хокей» зайняв одноклубник Рудакова — півзахисник Віктор Колотов, третє — нападочий єреванського «Арарату» Едуард Маргарян.

За результатами опиту ста двадцять двох журналістів, що представляють 65 газет і журналів, ТАРС, АПН, радіо і телебачення, Рудаків дістав 298 очок. У Колотові — 204, Маргаряні — 61.

Лауреатами тижневика «Футбол-хокей» були Андрій Біба («Динамо», Київ), по два рази — торпедівці Москви Валерій Воронін і Едуард Стрельцов, київський динамівець Володимир Мунтян і в минулому році — капітан ЦСКА і збірної країни Альберт Шестернов.

(ТАРС).

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ВОГОНЬ ЗАПАЛЕНО!

АФІНИ. (ТАРС). Олімпійський вогонь почав свій 13 680-кілометровий шлях з містечка Олімпія до столиці Хіо Зимомих ігор — міста Саппоро на японському острові Хоккайдо. Авторка грецького національного театру Марія Москоліу, виконуючи традиційну церемонію, за допомогою лінзи запалила від променів сонця на руйнованій храму Зевса в Олімпії оливкову гілку, а потім від неї — факел, на який чекає шлях до Японії. Голова оргкомітету Білої Олімпіади в Саппоро принц Такеда зустрів факел біля пам'ятника засновникові сучасних Олімпіад П'єру де Кубертину.

Потім 20-річний грецький бігун Нікітісіс, мешканець Олімпії, проніс факел від руїни храму Зевса до автомобіля. Дальший його шлях — до Афін, де 1896 року відбулася перша сучасна Олімпіада. Там вогонь — «переночує», а потім літаном до Тонію. Звідти японські бігуни нести будуть факел до Саппоро.

МІСЯЦЬ тому ми запросили читачів взяти участь в своєрідному референдумі. Вони мали назвати ім'я кращого кировоградського спортсмена, який, на їх думку, домогся найвищих успіхів в 1971 році. Той, хто набрав найбільше читачьких голосів, і буде вважатись на Кіровоградщині спортсменом № 1.

Редакція отримала десятки листів від спортсменів, їх тренерів, фізкультурних та комсомольських активістів, уболівальників, читачів, які віддавали пошесті своїм улюбленим. Автори розповідали про досягнення в минулому році легкоатлетів, стрільців, велосипедистів, важкоатлетів, гімнастів. В перших листівках слова похвали адресувались майстрам спорту з спортивної гімнастики Тетяні Калінічовій і Тамарі Нікітченко, важкоатлету Григорію Мошнягуці, майстру спорту з кульової стрільби Ніні Кухаревській, шахістові Григорію Дубівці, легкоатлетам Катерині Заславській та Євгену Шеховцову.

Але найбільше голосів набрав майстер спорту СЕРГІЙ СИМОНЕНКО — першим його ім'я написали в своїх листівках 187 читачів «Молодого комунара».

СЕРЕД ФУТБОЛІСТІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ЗІРКИ ПЕРШИМ СПОРТСМЕНОМ РОКУ СТАВ ГЕННАДІЙ ГУСЕВ.

* * *

Звичайно, судження читачів про кращого спортсмена були різні. Одні вибирали свого улюбленця і улюблений вид спорту, інші міркували, зважаючи на подорожність кожного успішного кроку досвідченого спортсмена. Саме так і вийшло з Сергієм Симоненком.

Вихованець спортивного товариства «Спартак», Сергій ще в 1966 році був переможцем першості центральної республіканської ради ДСТ «Спартак» у велогонці на шосе, виконав майстерський норматив. З тих пір баланс його

добутоків зростає з кожним сезоном. Через рік Симоненко бере участь в гонках олімпійського резерву і теж потрапляє в число призерів. В 1970 році — Сергій чемпіон Збройних Сил СРСР. Тоді його тренував заслужений майстер спорту Радянського Союзу Микола Колумбет.

А потім знову Симоненко повертається до Кіровограда і продовжує піднімати свою майстерність під керів-

чемпіоном республіки серед спартаківців. А невдовзі наш земляк виступає на першості профспілкових колективів країни. В жовтні їде в далеке місто Фрунзе. Тут — змагання на кубок СРСР з треккових гонок. Сергій був 11-м після ста кругів в груповій гонці...

В читачькому референдумі також взяв участь і тренер Сергія Симоненка. Він з вітхою відзначає, що його вихованець в цьому році вдруге став май-

ОТЖЕ — СЕРГІЙ СИМОНЕНКО.

До підсумків спортивного референдуму читачів

ництвом одного з кращих тренерів області Михайла Терещенка.

І ось, нарешті, старті 1971 року. Сергій бере участь в гонках на шосе і на трасі. В квітні Симоненко виграє особисту гонку на 25 кілометрів в Криму і стає чемпіоном республіканської ради ДСТ «Спартак». Через місяць в складі спартаківської збірної республіки він успішно фінішував в багатоденній велогонці на приз газети «Молодь України». В червні на шосейних гонках в залік V Спартакіади УРСР потрапляє в десятку найсильніших. В липні — вже велотрек. Це теж спартакіадні старті. В особистій гонці він тут п'ятий, в командній — третій. Так Сергій Симоненко став єдиним спортсменом з Кіровоградщини, який потрапив в число призерів V Спартакіади України серед дорослих.

А в серпні — велотрек в Сімферополі. Змагаються найсильніші спортсмени «Спартак». Сергій долає сто кругів з 33 проміжними фінішами і знову стає

стром спорту: раніше з шосейних гонок, нині — з треккових. Сергія включено до збірних команд України, центральної ради ДСТ «Спартак», він кандидат до Олімпійської збірної Радянського Союзу. Михайло Терещенко вважає Сергія Симоненка найздібнішим спортсменом серед тих, кого він тренував останнім часом. Зібраність, витривалість, вміння зорієнтуватись в складних обставинах під час змагань, наполегливість і неабияка воля в прагненні до перемоги — саме ці риси притаманні майстру спорту СРСР Сергію Симоненку.

В останній день минулого року Сергій завітав до нас в редакцію і теж взяв участь в читачькому референдумі. Першим у своїй листівці він поставив ім'я майстра спорту СРСР з фехтування Василя Логвиненка, свого одноклубника і товариша.

А нині Сергій разом з найсильнішими велогонщиками країни почав напружені тренування, готуючись до ще відоміших стартів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАДСЬКА ПРОГРАМА, 9.35 — Новини, (М). 9.45 — Для школярів, «Піонерія для марші», (Дніпропетровськ).

10.15 — В дні шкільних намінул. «Чотири танкісти і собака». Художній телефільм, 3 та 4 серії, (М). 12.00 — Кольорове телебачення. Мультфільми, (М). 12.30 — Глас Ульяновський симфонічний оркестр, (М). 13.30 — Телевісті, (К). 15.05 — «Свято ялинки», Трансляція з Київського Палацу спорту, (К). 16.35 — «Ноза-Дерева», дитяча опера з Київського Палацу спорту, (К). 17.10 — «Герої безсмертні», (Львів), 17.30

— Телевісті, (К). 17.50 — Для юнацтва, «Візерунці», (К). 18.30 — Тележурнал «Снарби народу», (К). 19.00 — Фестиваль мистецтва «Російська зима», Заключний концерт. Трансляція з Кіровоградського Палацу з'їздів, (М). В перерві — програма «Час», (М). 21.45 — Прем'єра художнього телефільму «Дюпен втручався», 3 серія, (М). 22.20 — На старті Біла олімпіада, (М). 22.50 — Телевісті, (К). ЧЕТВЕР, 6 СІЧНЯ. ПЕР-

ША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини, (М). 9.45 — В дні шкільних намінул. «Чотири танкісти і собака». Художній телефільм, 5 та 6 серії, (М). 11.30 — «Індустрія океану», (М). 12.00 — «Музика для всіх», (М). 13.15 — «Книгарня», (М). 13.45 — Кольорове телебачення, «Снарби російського мистецтва», (М). 14.15 — Телевісті, (К). 14.30 — Свято ялинки. Трансляція з Київського Палацу піонерів, (К). 16.20 — «Дюймовочка»,

Балетна вистава, (Дніпропетровськ), 17.00 — До 50-річчя утворення СРСР, «Краса людська», (Львів), 17.30 — Телевісті, (К). 17.50 — Мультфільм «Пустуні», (К). 18.00 — Нают-компанія «Глобус», (Одеса), 18.30 — Ленінський університет мільйонів, (М). 19.00 — Концерт, присвячений 100-річчю з дня народження О. Сярябіна, (М). В перерві — програма «Час», (М). 21.30 — «Актуальні питання сучасності», Передача четверта, «Справжнє обличчя українського буржуазного націоналізму», (М). 22.00 — Новини кіноекрану, (К). 23.15 — Телевісті, (К).

П'ЯТНИЦЯ, 7 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини, (М). 9.45 — Кольорове телебачення, «Незнай-

ма — поет», Мультфільм «Вітер», (М). 10.15 — Ляльковий вистав «Чарівник смарагдового міста», (К). 12.20 — Концерт Державного ансамблю танцю УРСР під керівництвом П. Вірського, (М). 13.20 — Телевісті, (К). 17.20 — «На головних напрямках», (Донецьк), 17.40 — Телевісті, (К). 18.00 — Для дітей, Мультфільм «Бабуся-мелетниця», (К). 18.15 — За накресленнями ХХІВ з'їзду КПРС, «З досвіду партійних організацій», (К). 19.30 — «Сонячне коло», 19.00 — «Світ соціалізму», (М). 19.30 — Концерт з творів композитора В. Мураделі, Трансляція з ювілейного залу П. І. Чайковського, В перерві — програма «Час», (М). 22.00 — Художній фільм «Пан Ніхто», (К). 23.45 — Телевісті, (К).

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.